

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24645/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорана Хаџића, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран М. Живановић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, коју заступа Више јавно тужилаштво у Београду, ради рехабилитације покојног ВВ, бившег из ..., одлучујући о ревизији предалгача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Рех.ж 13/24 од 21.06.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Рех.ж 13/24 од 21.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Београду Рех.ж 13/24 од 21.06.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Рех 267/16 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев предлагача за рехабилитацију покојног ВВ, рођеног ...1898. године у ..., у делу којим су тражили да се поништи закључак Среског суда, Срез Врачарски у Београду Ки 85/45 од 07.02.1946. године, као неоснован. Ставом другим изреке, одбачен је захтев предлагача за рехабилитацију покојног ВВ, рођеног ...1898. године у ..., у делу којим су тражили да се пониште сви други акти који се односе на сада покојног ВВ, као неразумљив. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је, решењем Рех.ж 13/24 од 21.06.2024. године, одбио, као неосновану, жалбу предлагача и потврдио решење Вишег суда у Београду Рех 267/16 од 22.06.2024. године.

Против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан, предлагачи су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјаног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији предлагача.

Правноснажним решењем одбијен је захтев предлагача за рехабилитацију покојног ВВ, бившег из ..., кога је Државна комисија за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача, Одлуком Р 2301 о утврђивању злочина окупатора и њихових помагача огласила злочинцем, као саучесника генерала Мајснера и Драгог Јовановића у извршењу „бањичких злочина“ у периоду од 09.07. до 09.09.1941. године и као активног министра и такође саучесника Милана Недића у злочинима извршеним у бањичком логору у времену од 03.07.1941. године до 03.10.1944. године, са описом злочина: убиства у масама, терор, депортација грађана, мучења грађанских лица, пљачка и издаја народа и образложењем да је кроз бањички логор и затворе специјалне полиције у Београду прошло више десетина хиљада људи, жена и деце од 09.07.1941. године до 03.10.1944. године, те да су та лица терорисана, мучена, опљачкана и најзад у масама одвођена на принудни рад у Немачку и друге земље, док је десетина хиљада затвореника убијена, појединачно или масовно, на разне начине, па је покојном ВВ Срески суд за Срез Врачарски у Београду закључком Ки 85/45 конфисковао, у корист државе сву имовину на основу члана 28. Закона о конфискацији. Побијене одлуке донете су применом одговарајућих одредби Закона о рехабилитацији („Службени гласник РС“ бр 92/11), на основу утврђеног чињеничног стања да се радње извршења које је ВВ предузимао, у периоду вршења функција на којима је био, могу подвести под радње извршења кривичног дела које је било прописано, као такво, у време када су оне предузимане пошто је у том периоду на снази био Кривични закон за Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од 27.01.1929. године, који у глави XII садржао опис радњи извршења кривичних дела против опстанка држава и њеног уређења, као и казну која је прописана за одређено кривично дело. Тако је параграфом 105. став 1. Кривичног законика за Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца, прописано да држављанин Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца који се за време рата, што против Краљевине или њених савезника, води, прими службе у непријатељској војсци или у њој и даље остане, иако на то није присиљен, казниће се робијом од 15 година. ВВ је вршио функцију комесара за унутрашње послове у комесарској управи коју је именовао немачки војни заповедник, а потом и функцију министра ... у Влади Милана Недића у периоду окупације Краљевине Југославије у другом светском рату, која се бавила пронемачком и антикомунистичком пропагандом као и управљањем бањичким

логором. Предлагач у ревизији указује на другачије одлуке судова донете у поступцима рехабилитације других лица, што није од утицаја на одлучивање о посебној ревизији имајући у виду да другачија одлука не указује нужно на другачији став изражен у тим одлукама пошто правилна примена материјалног права у предметима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, на чију примену упућује одредба члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Закон о рехабилитацији, у одредби члана 18. став 3. прописује да против правноснажног решења у поступку рехабилитације није дозвољена ревизија.

У конкретном случају, ради се о поступку рехабилитације, па ревизија предлагача није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић